



L'ESQUELLA DE LA TORRATXA



LA MARXA DAMUNT DE BARCELONA



VIES URINARIES
Impureses de la sang-Debilitat nerviosa

Prou sofrir inutilment de les dites malalties gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinaries: *Blenorria* (Purgacions) amb totes les seves manifestacions, *uratrítis*, *prostatitis*, *orquitis*, *cistitis*, *gota militar*, etc. de l'home, *vulvitis*, *vaginitis*, *metritis*, *uretritis*, *cistitis*, *anexitis*, *fluixos*, etc.; de la dona, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb els **Caixes del Doctor Solvré**, als malalts es gaureixen ells sols, sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre i que

necessiten sempre la presència del metge, i ningú no s'assabenta de la seva malaltia. **Venda: 6'60 ptes. caixa.**

Impureses de la sang: *Sífilis* (aariosis), *eczemes*, *herpes*, *úlceres varicoses* (llagues de les cames) *erupcions*, *escrofuloses*, *eritemes*, *acne urticària*, etc., malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb les **Pildores depuratives del Dr. Solvré**, que són la medicació depurativa ideal i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven augmentant-se totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent amb poc temps totes les úlceres, llagues grans, floronscos, supuració de les mucoses, caiguda del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundós, no deixant o l'organisme rastre del passat. **Venda: 6'60 ptes. flascó.**

Debilitat nerviosa: *Impotència* (manca de vigor sexual), *poluacions nocturnes*, *espermatorrea*, (pèrdues seminals), *cansament mental*, *pèrdua de la memòria*, *mal de cap*, *debilitat muscular*, *fatiga corporal*, *tremolors*, *palpitacions*, *trastorns nerviosos*, *de la dona* i totes les manifestacions de la *Neurastènia*, o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es gaureixen aviat i radicalment amb les **Gragees potencials del Dr. Solvré**. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medul·la i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la juvenesa, per tota mena d'excessos (vells a cap edat), per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrem vellesa, sense forçar l'organisme, el vigor sexual de l'edat. **Venda: pessetes 6'60 el flascó.**

Venda en les principals farmàcies d'Espanya Portugal i les Amèriques

NOTA. — Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang o debilitat nerviosa, a l'irreparant-se i remetent 0'50 ptes, en segells per al franqueig a **Oficines Laboratori Sókatarg, carrer del Ter, 16, telèfon 50791 S. M. Barcelona**, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenvolupament, tractament i guariment de dites malalties.

FERROTXYL
Específic de l'
ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la eyaculació prematura (pèrdues seminals); de la feblesa y molt efecàs per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espino-médulo-genital. Sinérgic i homo-estimulasa de les glàndules intersticials. Producte pluriglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni estricnina, ni fosfurs, ni cantárides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUBSTITUIBLE PER A RECOBRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratori Farmacològics del Dr. W. Dutrem
Alt de Sant Pere, 50 - BARCELONA - Telèfon 18631

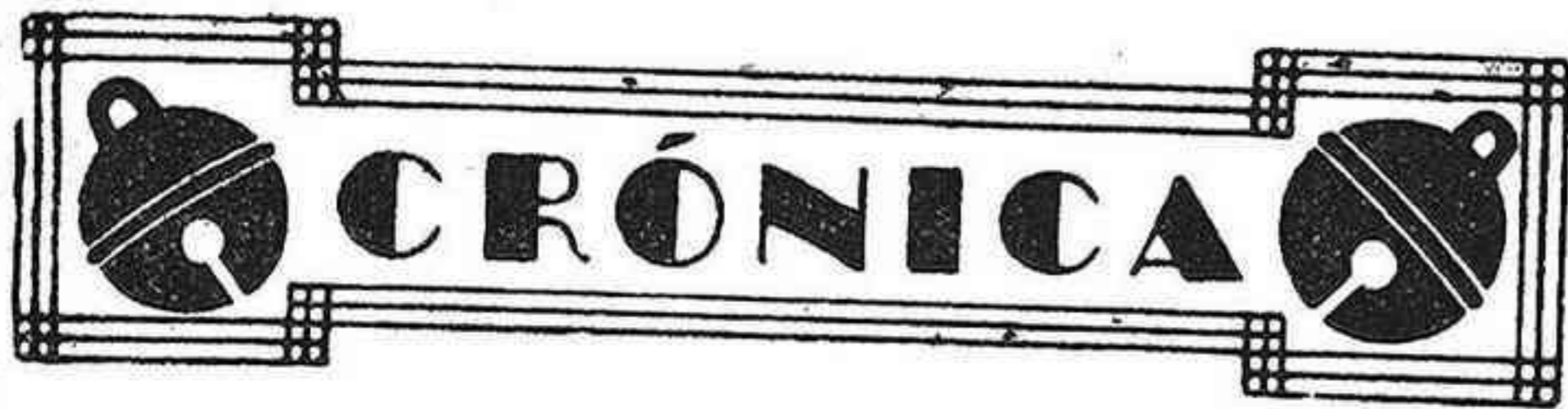
Preu: 21'75 ptes.

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

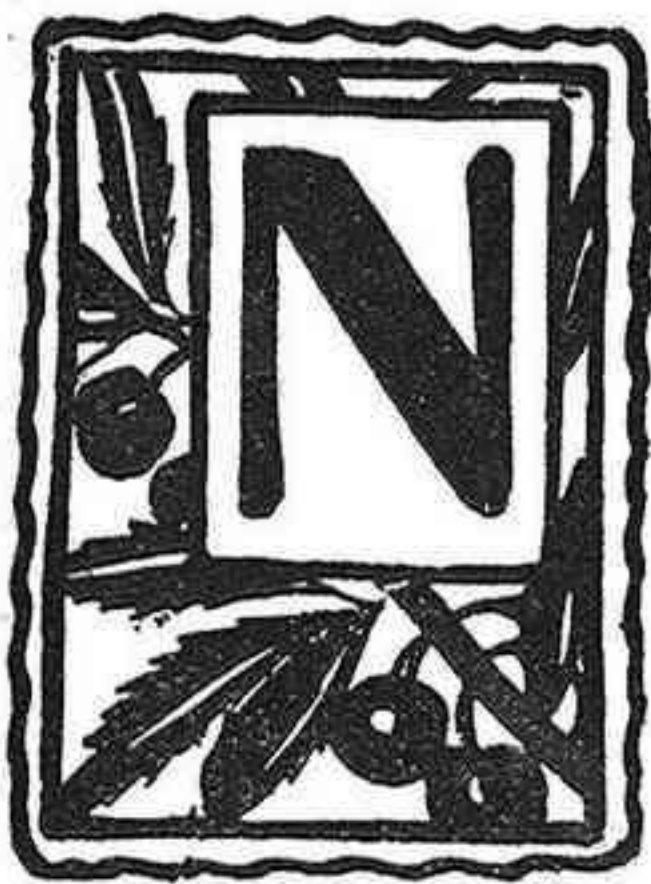
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Llibreria Espanyola, Rambla del Mig, 20
BARCELONA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Fosa de Barcelona:

Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5



Un altre Nadal



O és la idea d'una redempció de l'hipotètic pecat d'origen la que ens porta a fer del Nadal cristià una perfecta festa major?

Per la nostra part confessem que el record de l'autèntic Jesús, que es diu que nasqué en una establia, no se'ns acut a la imaginació. Malgrat tanta estampa nadalenca que ens ha coaccionat la infantesa, malgrat les misses del gall amb ferrets i pandero, malgrat el tió i els torrons vinguts per ingenu miracle dels pares, el que havia de contribuir a fixar una festa de fervorós desvinculament, ha produït un efecte contrari, i se'ns apareix com una festa de pagania, ben enganxada a les coses que ens envolten: a la taula suculent, al llit propici, a la llar ben calefaccionada.

El record d'un infant pobre, nascut en nit de gels, damunt de palles, humanament nu, i entre un bou i una mula, ens és ofert a través d'una finestra decorada amb neu i d'un sentimentalisme que rellisca. L'èxit del catolicisme ha estat aquest: saber treure de les coses més punyents un melangiós panxacontentisme de quincalla que s'ha adit mo't amb el burgesisme que tots portem dintre.

El catolicisme sempre "celebra". Les festes que ens ha fixat són de celebració. Que Déu va néixer entre palles, nu i en nit de gel? Doncs vinguin tecs i un bon foc a les llars. Que Déu va morir clavat en Creu? Doncs festa, exhibició de vestits de seda, i també un àpat, el més suculent que es pugui, a pesar de la necessitat de fer tot un menjar de peix. Redempcions, morts, naixements, tot va seguit de l'àpat, de l'ofici llampant a tota orquestra, de la processó exhibicionista abans, dels planys pels passats esplendors ara. Que Jesús ofereix la sang? Vinga un Corpus espectacular, amb tota aquella galonada monàrquica i l'impudícia de passejar davant dels ulls del poble un fums ben injustificats i una riquesa ben malaguanyada. Recordi's aquell Corpus de la nostra Exposició internacional, joia de babaus.

I no toquem el tema, que això és fer demagògia.

Com serà fer demagògia recordar arran d'aquest Nadal, amb neu i misèria, els qui en la passada revolta caigueren de bona fe, il·lusionats redemptors de la classe obrera.

Nosaltres hem condemnat la revolta estèril, el crim —volem dir la paraula—, social de les víctimes inútils i innecessàries. Però no volem fer pas com els catòlics que adop-

ten la posició fàcil de regar els dolors amb xampany, i celebrar la nit dolorosa d'un naixement, que ells creuen que els redimeix, amb tiberi i fartanera.

La copla popular castellana:

*Esta noche es Nochebuena
y mañana Navidad,
saca la botella, niña,
que me voy a emborrachar.*

és un resum patètic, brutalment inhibit i catòlicament arca-votesc, de la incultura, àdhuc religiosa, amb què els benestants han volgut tenir el poble.

Embriaga't, poble, que tal dia farà un any, o uns anys, que et varen redimir. Com ha estat possible fixar a la imaginació popular una autèntica imatge de redemptor, si, plàsticament, s'evoca amb el decorativisme pintoresc d'un pessebre i, humanament, amb una embriaguesa que tregui el fred del damunt dels qui no tenen abrigall i s'han d'accontentar amb caure sense sentits desperts a la porta dels que s'han ajuntat per la festa de la casa?

Nadal, el Nadal catòlic, és una festa femenina que rep tot l'encís de la resurrecció que autènticament és de la festa pagana de la llar. El pessebre, la Verge rossa, el benigne i "currutacu" Sant Josep, i el tendre Infant Jesús, vermell i rodanxó —encís sentimental de donzelletes tendres—, són l'amaniment i el pretext.

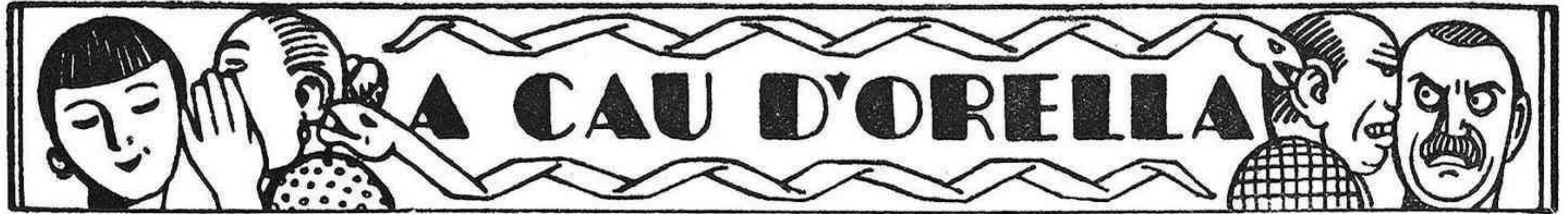
El nostre Nadal de 1933, volem que sigui un Nadal de finestra oberta i de fred punxant damunt la cara. Quants d'aquest Nadal, han caigut equivocats redemptors. Que el seu record, mentre ens fa arrugar el front i contreure la boca plena de menyspreu i d'indignació pels qui els han utilitzat indegudament, ens fixi casos com el d'aquell obrer madrileny que es féu matar, ensorrat de misèria, amb vuit fills al coll, dos d'ells tuberculosos en un llit d'hospital.

Rera la revolta eixorca i sagnant, dels anarco-sindicalistes, hi ha crits de fam, desigs de millores socials. Els rics els voldran ignorar, i en tindran prou amb una rotunda condemna que ells en diran *justiciera*. El seu Nadal separarà d'un tot el rabí que vingué al món nu, en absoluta pobresa i desampar, dels qui arran d'un Nadal, amb bona fe, esperançats, han cregut que els illuminaven portant-los a la passada revolta estúpidament inútil i marcadament dretista i afavoridora de burgesos.

Nosaltres tindrem per als caiguts de bona fe, per als redemptors d'avui —continuadors dels remeptors d'ahir—, un record que no barrejarem pas amb els xeflis espigadament sensuals de la jornada.

I el nostre serà un Nadal amb molt més sentit d'espiritualitat que el Nadal dels altres.





COSES DE GITANES, MES O MENYS GITANES

La Laura de Santelmo i la Soledat Miralles es barallen a la voravia del Cafè Colom.

Ni l'una ni l'altra conserven rastres del seu pas per l'aristocràtic escenari del nostre Liceu.

Escoltem unes lletanies cargoladíssimes que fan referència a les distingides mamàs de les ballarines que es barallen.

La Laura de Santelmo s'arrenca, definitiva, i ofereix a la Soledat Miralles, aquest fragment digne d'una antologia gitana:

—Toos los chinchos que han tenio las camas en onde has dormío se te metieron bajo la lengua: rezalaa...

Ara s'arrenca la Soledat Miralles i contesta "bravía":

—Tú no naciste de pare. Te hizo un perro meando.

Es pogueren oir coses encara molt més fortes. Nosaltres trobàvem que, malgrat aquests mots no tinguessin música de Falla, tenien molt caràcter.

Com tenien caràcter altres mots d'una gitana que venia alls a la Plaça del Born i els pregonava...

"Cómpreme ajos, cómpreme ajos... Són de casa María Illa."

I consti que el cas és històric i no és propaganda. Aquesta propaganda la deixem per a les revistes del Còmic.

UNA GIRA PER CATALUNYA

Se'ns diu que en Pius Daví —sempre a la caça d'èxits—, ha tingut la pensada en acabar la seva temporada Roure a l'Apolo, de fer una gira per Catalunya amb l'obra de Pemàn: "El Divino Impaciente".

La gira començaria a Manresa i a la cova mateixa del Sant. "El Divino Impaciente" seria traduït al català.

Corre la nova sensacional que traduiria l'obra de Pemàn el senyor Amadeu Hurtado, per a reposar dels seus èxits polítics. També es diu, que en cas que el senyor Hurtado renunciés a l'empatx de classicisme que l'obra traspü, farien la traducció els poetes Solervicents i Agustí, en fervorosa col·laboració. A. M. D. G.

CONVERSES A L'EXPOSICIO DEL NU

Troços de conversa:

—Tant criden contra el nu. Déu ens en va fer, de nus. Si tan pecaminós era el nu, bé ens podia haver fet vestits. I així ens estalviariem el sastre.

El qui parla ens diuen que és el Regidor senyor Frederic Brasó. Nosaltres no el coneixem.

—"Bé! Força bé!... Totes estan grassetes!"

—"I el nu d'en Canyes?"
En Canyes comença a fer ombra.

Es tracta del nu de sempre. Jo que creia que seria un nu de music-hall de Parallel 1933, després de la moralització del senyor Selves.

Quina mena de fulla han de portar les estàtues? Segons el sexe.

Una vella beata troba —i ho diu en castellà— "que el pintar es como el querer". Ella mai no ha estat així!



El govern de la nevada

—Tan bon punt el sol acabi de treure el nas, no en queda res d'aquesta figura.

—“Ha vist el Bisbe com crida contra l'exposició? Tot el que no sigui cuixeta o part grossa d'angelet és abominable.”

* * *

En Casanelles: “Sembren nus de mecanògrafa.”

* * *

—“Bonics Opissos! Aquest noi Opisso ho fa molt bé!”

* * *

—“Senyor Rucabado, vostè per ací? He vingut tres vegades i tres vegades l'hi he trobat.”

El senyor Rucabado. —“Me n'empapo, per rebentar-ho.”

El senyor Rucabado se n'empapa.

* * *

—“Uf. Uf. Uf. Aparteu les criatures. Ho ensenyen tot en públic. Això només s'ensenyen en privat.”

* * *

—“Sós aristócrata fins a la médulla. Només accepto els nus de Duquesa. La “Maja nua” d'en Goya deixa veure que es tracta d'una dona que va a missa.”

EN CAMBO HA TINGUT ESTÀTUA

En Cambó ha tingut estàtua. On? a l'Estadi del Parc de Montjuïc. Els qui visitaren l'Estadi el dia de la neu pogueren veure enmig la pista una gran estàtua de don Francesc Cambó. Una estàtua de neu..

—L'heu feta perquè admireu el senyor Cambó? —preguntàrem als autors de l'estàtua.

—El senyor Cambó és fàcil d'estatuar” — ens contesten.

Ves per on el senyor Cambó pot arribar a l'apoteosi de l'estàtua.

AQUEFERAMENTS

Ningú no s'atreveix a apropar-se al despatx del senyor Casanoves.

—Està preocupat en greus afers d'Hisenda municipal — ens diu l'uxier que hi ha davant la porta del prohóm.

De sobte ens arriba a les oïdes una cantarella. Qui canta?

El senyor Casanoves, tan aqueferat en l'endegament de la Hisenda Municipal! Ell és el qui canta.

Es dona gust fent ressonar pel seu despatx del Municipi les repicadores musiquetes de “Con el pelo suelto”.

LA PRESO MODEL

Presó Model? De quin model? D'un model nou.

La nostra presó podien haver-la costejada els lladres.

EL QUE ENS EN DIUEN DE LA RIFA

El senyor Dencàs. Jo ja l'he tret. Sóc Conseller i em diuen el Cardenal Richelieu.

El senyor Selves. Jo he fet treure la rifa al poble, descobrint-li que “si la F.A.I. intenta un nou moviment, no hi haurà ningú que pugui aturar-lo”.

Els qui tingueren requisat l'auto en

els passats esdeveniments. Nosaltres ja la vàrem treure. Ens tornaren l'auto fet un bandoneó.

El senyor Pic i Pon. Que els sembla? Als volts de Nadal he estat nomenat sots-secretari de la Marina Civil. N'estic “congestionat”. El senyor Pic vol dir “emocionat”. Des del seu lloc el senyor Pic i Pon es proposa seguir les fluctuacions nàutiques del senyor Lerroux.

L'adroguer de la cantonada. La Lliga m'ha inclòs en la seva lluita de candidats a regidoria. Malgrat la nostra administració, que serà model, un adroguer que vagi per a regidor sempre es pot dir que ha tret la rifa.

Un cantant català. Per a un cantant català és una rifa arribar a cantar al Liceu. Arreu del món cerquen artistes de casa. A Barcelona els cerquen estrangers, això que la temporada actual d'òpera la patrocinen la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona.

El dibuixant Castanys. He pogut entrar a “La Veu de Catalunya”. Ja és una rifa.

El senyor Carles Soldevila. La treuré si em donen el premi Creixells. He tret d'altres rifetes des que mana l'Esquerra, però aquesta és una rifeta tan cobejada.

Un que no l'ha tret. Des d'ara començo a tenir la sort de poder esperar que la treuré l'any vinent.

El Director de la Presó Model. Jo havia tret la rifa del poder viure tranquil. Quatre hores després de l'evasió de 59 presos, encara tenia el convenciment que no hi havia res de nou... ni a l'oest, ni a l'est, ni al nord, ni al sud.

La beata. No demano la rifa. Demano el retorn del Cametes i del Cardenal Segura. “Reinaré.”

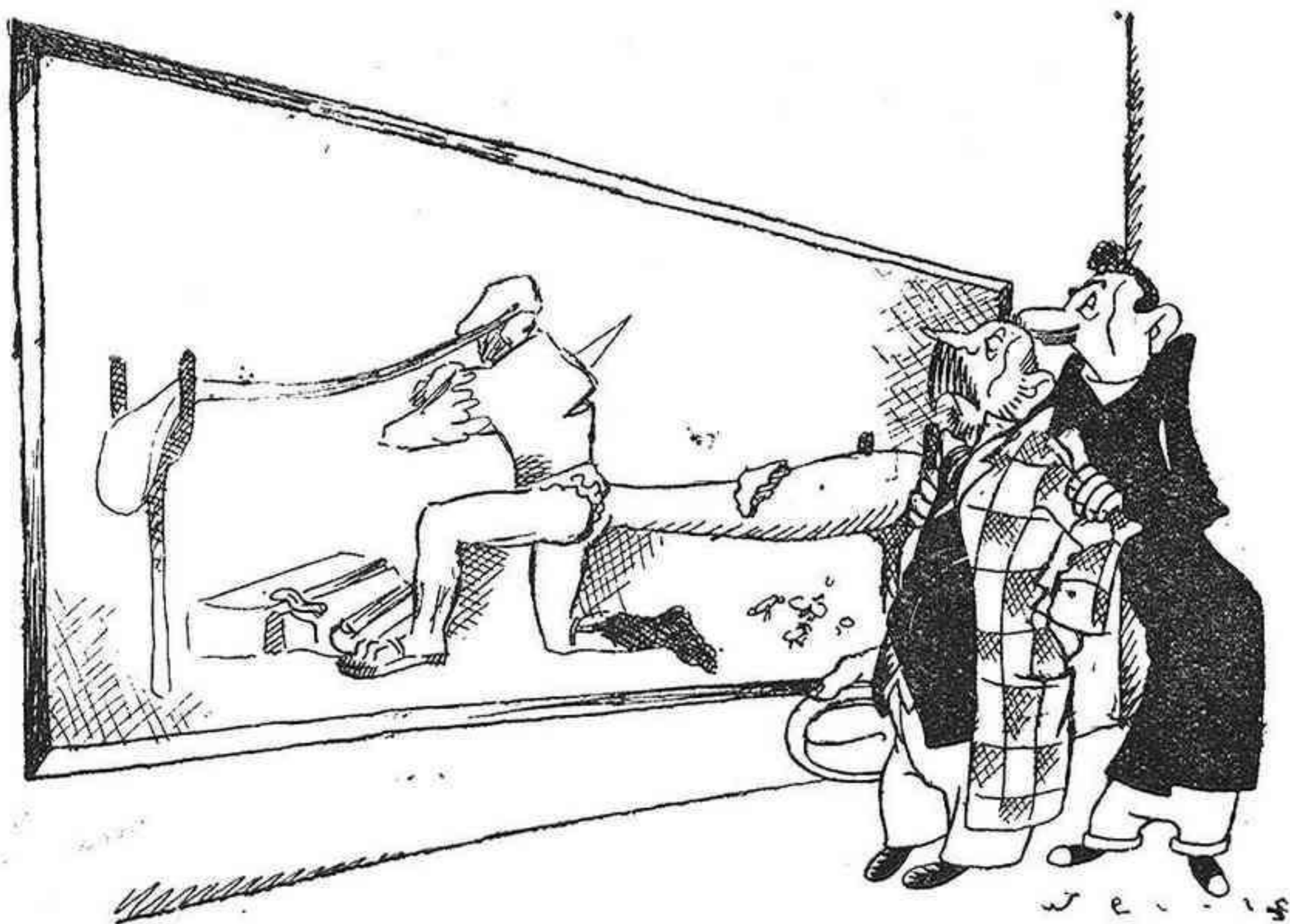
Els expedidors de Rifa. Els que la treiem som nosaltres.

El senyor Escofet. Déu i l'Esquerra facin que pugui tornar a ésser Regidor. Serà la meva rifa.

La salut del senyor Macià

El President de Catalunya ha estat operat. En els primers moments s'estengué la nova per Barcelona que el seu estat era greu. Després, per sort, va anar renaixent l'optimisme i avui constatem amb goig que l'estat del senyor Macià segueix essent satisfactori.

A les moltes mostres d'interès que el President de Catalunya ha rebut aquests dies, L'ESQUELLA DE LA TORRATXA hi afegeix la seva.



A l'Exposició Dali

—Per què pinta aquestes coses tan estranyes aquest home?

—Perquè ho veu així.

—Així, doncs, s'hauria de fer mirar la vista.



VESTIR AL DESPULLAT

Ja sabeu l'aldarull de mig pontifical que han mogut els clemen's de la "Acció Popular", amb el reforç del senyor Rucabado, infadigable diletant de la moral externa. El nombrós gremi de tartufs, de senyores a tot vestir i de mitges virtuts d'ambdós sexes, ha tingut una nova avinentesa d'esborronar-se davant l'aac a les bones costums i a la pudicícia pública que significa l'Exposició del Nu, organitzada pel Círcol Artístic.

Hom creuria que els escarafalls amb acompanyament d'orgue dels devots escandalitzats són fills d'un pietós sentiment de commiseració envers unes figures nues exposades en ple hivern i que ja no han pogut evitar-ho, es revenjarien vestint a tan's pobres com ensenyen llurs carns pels carrers i re-cons de la ciutat.

Res d'això. El blasme dels nostres catòlics, o millor dit, de part més cridanera i menys cristiana dels nostres catòlics, es adreçat sols perquè hi ha artistes que es complauen en pintar, dibuixar o esculpir la bellesa de la forma humana i que aques'a obra, en lloc d'ensenyar-se d'amagat com una col·lecció d'estampes pornogràfiques, tan del gust de molts moralistes de portes enfora, es mostri al públic per gaudir de les mirades serenes.

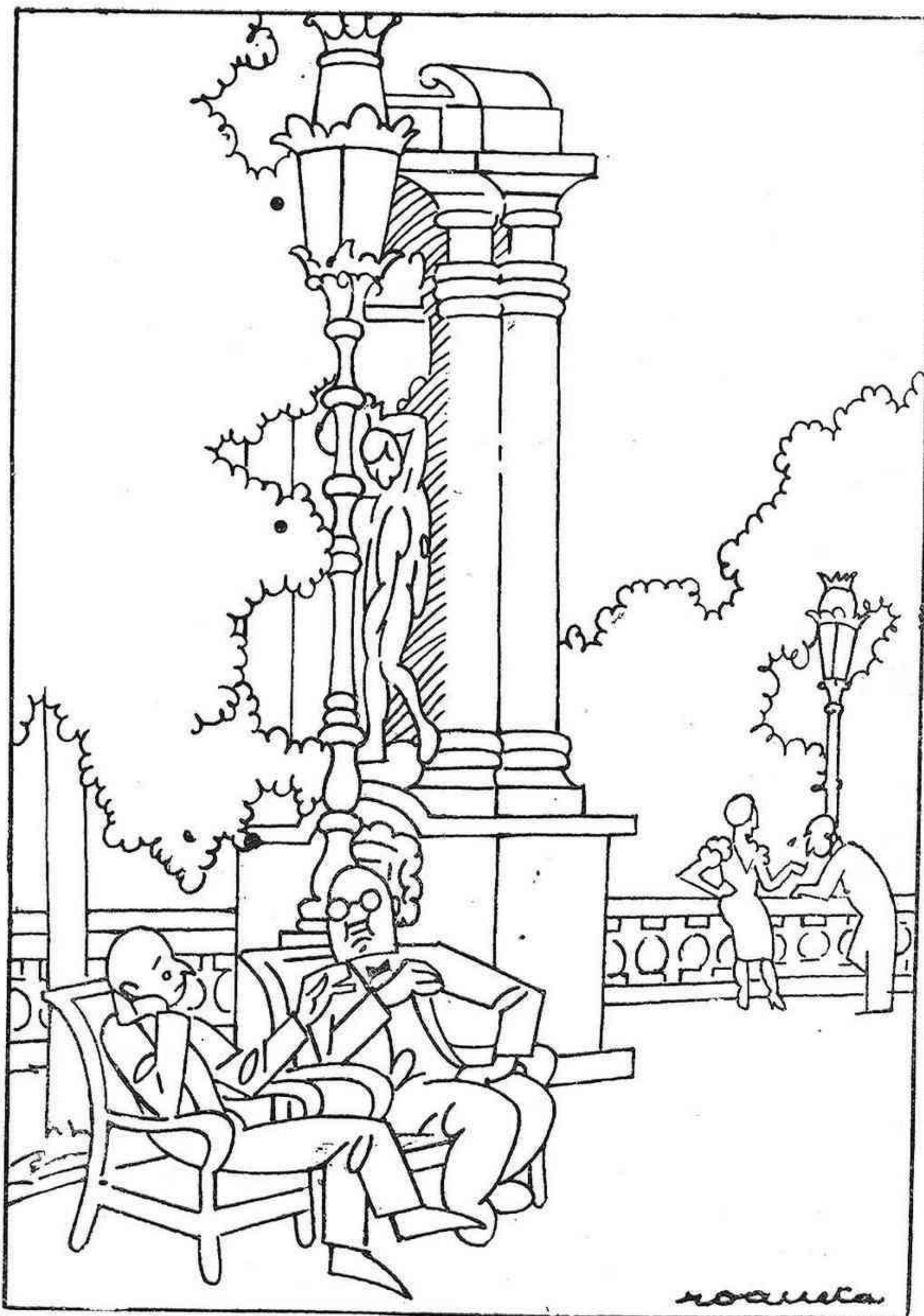
Sembla, pel que aquests senyors criden i avaloten, que Déu va fer l'home vestit, calçat i encapellat, i que la gràcia divina es mostra en el tall, forma i qualitat de la roba i no pas en la nuesa del cos, que per aquests here jots batejats deu ésser obra del dimoni. Ja seria difícil que ens expliquessin satisfactòriament el per què l'Església s'ha honorat en ornar llurs palaus i temples, amb les meravelloses nuditats creades pels artistes del Renaixement, a menys que vulguin considerar com a antres nefasts

i execrables el Vaticà i altres llocs sagrats on aquestes nueses són admirades pel qui les vulgui contemplar. Un altre dia, si ens escau, podrem parlar de les delicioses potineries amb què els artistes mig-evuls decoraren monestirs i catedrals amb el beneplàcit de les autorita's eclesiàstiques d'aquell temps. Es veu que per a certs catòlics Déu i la moral segueixen les modes.

Hi ha un argument xiroi, d'un grotesc formidable, en la protesta que ha fet pública la tal "Acció Popular". Diu textualment: La maledicció del Cel va caure sobre Cam, fill de Noé, per ha-

ver mirat encuriós el cos nu del seu pare." Entesos. Això vol dir que molts dels protestataris temen que el seu pare o la seva mare hagin fet de "maja desnuda", o sigui de model, i volen evitar-ne l'exhibició pública. No s'escarrassin. La falla de la guineu i dels raïms verds es repeteix i les adpositats o escarransiments propis de gran part de la fauna xucla-llànries, no són pas gaire adients a inspirar a un artista que vulgui crear bellesa autèntica. D'això plora la criatura.

PANICAL



—I vostè que m'en diu del govern Lerroux?

—Si, miri, què vol que li digui; que per això fa tant de fred.

VUITS I NOUS I CARTES QUE NO LLIGUEN

PRESONS I FUNCIONARIS MODELS

Abans, tan solament es donaven "salidas" als teatres. Avui en dia tot va adelantat. Amb la República les coses s'han modernitzat. La senyoreta Victòria Kent, malgrat tots els seus esforços per a modernitzar les presons, installant-hi ràdio, calefacció, banys i dancing, no ha pogut aconseguir que els presos restin a les presons.

Ara, quan després d'haver robat i assassinat, un malfactor és conduït a la garjola, se li donen tota mena de facilitats perquè pugui escapar-se el dia que ja en tingui prou del règim cellular.

En una paraula, se li dona una "salida" encara que sigui per la claveguera...

Cinquanta-vuit presos pogueren anar a prendre el sol pels carrers de Barcelona... No havem de fer cap comen-

tari. La gent ja els ha fet. És a dir, sí, n'havem de fer dos.

El primer és que hem pogut notar, com això de les evasions, és un accident d'ordre "republicà", és a dir, que durant la monarquia i la dictadura, això no passava.

El segon comentari és que el director de la Presó Model, encara no ha estat destituït. Solament ha dimitit.

I ara en farem encara un altre, de comentari.

I és que si bé no ha estat destituït, és perquè potser li volen donar un ascens.

EL DIVINO IMPACIENTE

No és el del Sr. Pemàn.
Es tracta d'en Lerroux.

L'home, volia governar, s'ho havia ficat al cap, i per a aconseguir-ho, ho ha sacrificat tot, menys l'honor, perquè és allò que diuen: no es poden demanar peres a l'om.

I ja governa... o, almenys, s'ho creu... Ja veurem el que durarà el govern aquest, del qual formen part uns il·lustres desconeguts i uns enemics de la República...

Nosaltres creiem que els qui s'estimen a n'en Lerroux, ara és el moment que li demanin un retrat, i que el posin en un bon Marc, perquè és molt probable que ens l'haguem de menjar per Nadal, a manera de "*pavo republicano*".

Perquè arribar al poder, és una cosa, i governar n'és una altra...

Sobretot quan es vol governar amb una gent que a casa seva hi tenen penjat, no el retrat d'en Lerroux, sinó el d'un home de 30 anys tot ros, amb la clenxa partida, unes barbes rosses, una hòstia a la mà i un lletreret que diu "Reinaré."

De manera que esperem aconteixements.

NOVES CURTES

En Pic i Pon, ha estat anomenat sots-secretari de la Marina Mercant. Això és perquè sempre ha sabut nedar... i guardar la roba.

El Dr. Irurita va cada dia a visitar l'exposició del NU, i cada dia està més convençut de la seva immoralitat.

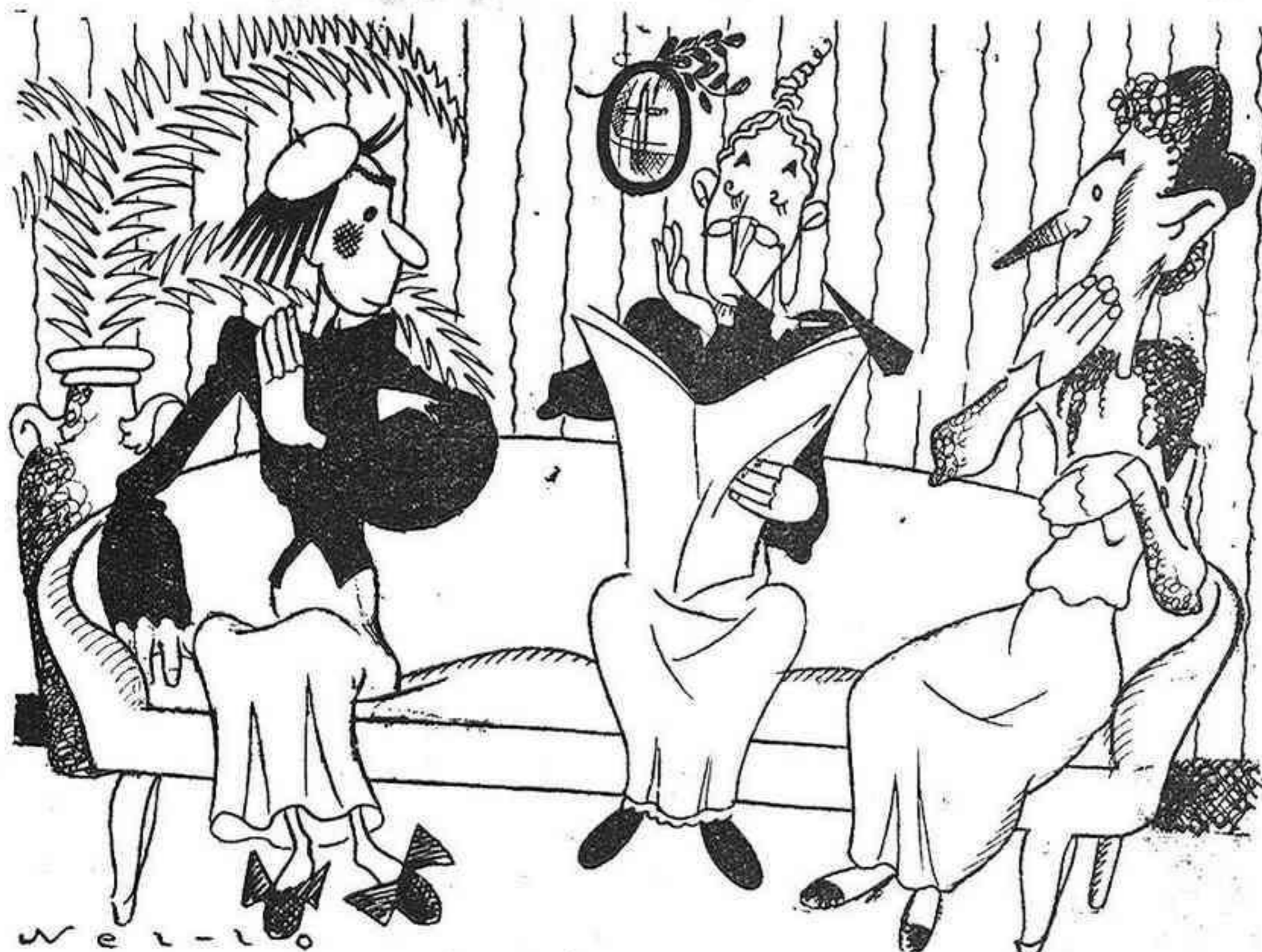
De la de l'exposició... s'entén!

El simpàtic Beby, l'as dels clowns, ens prega de comunicar als nostres lectors, que no és veritat que pensi dedicar-se a la política.

Els polítics, poden fer el pallaso, tant com vulguin. Però ell, per dignitat, no pensa mai fer el polític.

Bravo, Beby... almenys tu ens fas riure de bona gana, que ells, els polítics ens fan... plorar.

Nois! Que s'apropen les eleccions municipals! La Lliga treballa! Recordeu que són unes eleccions en les quals no es disputa altra cosa que la dignitat de Catalunya. No hi ha partidaris que valguin. Dreta contra Esquerra... No us dic res més...



—¡Ai, quin cadarn més fort!

—Devia agafar-lo a l'Exposició del Nu.

Per a aquestes festes compreu el deliciós licor

Estomacal CAPRINET.

ÉS EL MILLOR.

PER ANY LA FESTA DE LA TORRATXA
L'ATENEM D'EN BARRIÉS



EL PAVO REPUBLICANO

Sobre l'havia promés als amics...
la se'l menja amb els enemics!



els contes de l'Esquella

RAO DE PES

El senyor Bofarull estava casat amb la senyora Gaietana Valldurbi i Plandolit.

Eren d'allò més feliços i per a ésser-ne més, es varen fer socis de la Lliga, perquè donen panets i estimen els obrers.

Però els mancava una cosa...

Un fill...

Tots els fills que tenia el Sr. Bofarull, els havia tingut de solter... i esà clar... no els coneixia... Com que era un home molt caritatiu, els havia ficat a la Casa de la Caritat.

I del dia en què es va casar seguint la norma i les lleis de l'Església Catòlica, Apostòlica i Romana, els fills varen acabar-se com per art d'encantament.

Varen anar a veure molts metges, varen gastar molts diners, varen provar diversos mitjans... i res... el fill no venia.

—I si anéssim a veure els "padres" Carmelites? — va acudir-se-li

preguntar un dia la seva senyora.

—Tens raó! diu que fan miracles...

I tal dit tal fet... Varen marxar cap al convent d'aquests frares, que anaven descalços amb el cap pelat, i unes barbes postisses:

—Voldríem tenir un fill—va demanar el Sr. Bofarull, després d'haver donat deu duros per al culte de Santa Madrona.

—Un fill o una filla...—exclama la seva esposa.

—El que vostès desitgin.. Si prefereixen un armari mirall o un aparell de ràdio...—els contesta amablement el "flare".

—No, no, un fill de carn, i ossos...

—Que és per menjar, o per educar?—interroga el venerable carmelita.

—Oh... per res de tot això...—contesta el Sr. Bofarull—. Es per a fer el tirà... allò que es diu... per a presumir...

—Mirin, dongui'm trenta-tres pesetes més, vagin a casa, resin un Credo, i veuran com tot anirà de primera...

El matrimoni va anar cap a casa, resà el Credo, amb gran devoció... i el fill no venia.

Anaren altra vegada a veure els frares.

—No ha anat bé? Doncs, mirin, resin un Ave Maria.

—Gràcies...

—Plena Dominus Tecum...

I el fill no venia.

—Provin de resar un acte de Contrició...

I el fill res...

Finalment anaren a consultar el Prior, i li explicaren el seu cas.

—Vostès han resat un Credo?

—Sí, pare.

—Un Ave?

—Sí, pare.

—Un Acte de contricció?

—Sí, pare.

—I no ha vingut el fill?

—No, pare.

—Molt bé... Només hi veig que un sol mitjà...

—Ah, sí? i vostè creu que no fallarà?

—De cap de les maneres...

—I quin és?

—Un *pare nostre*.



—Escolta, Gravat, m'han dit que has tret la grossa?

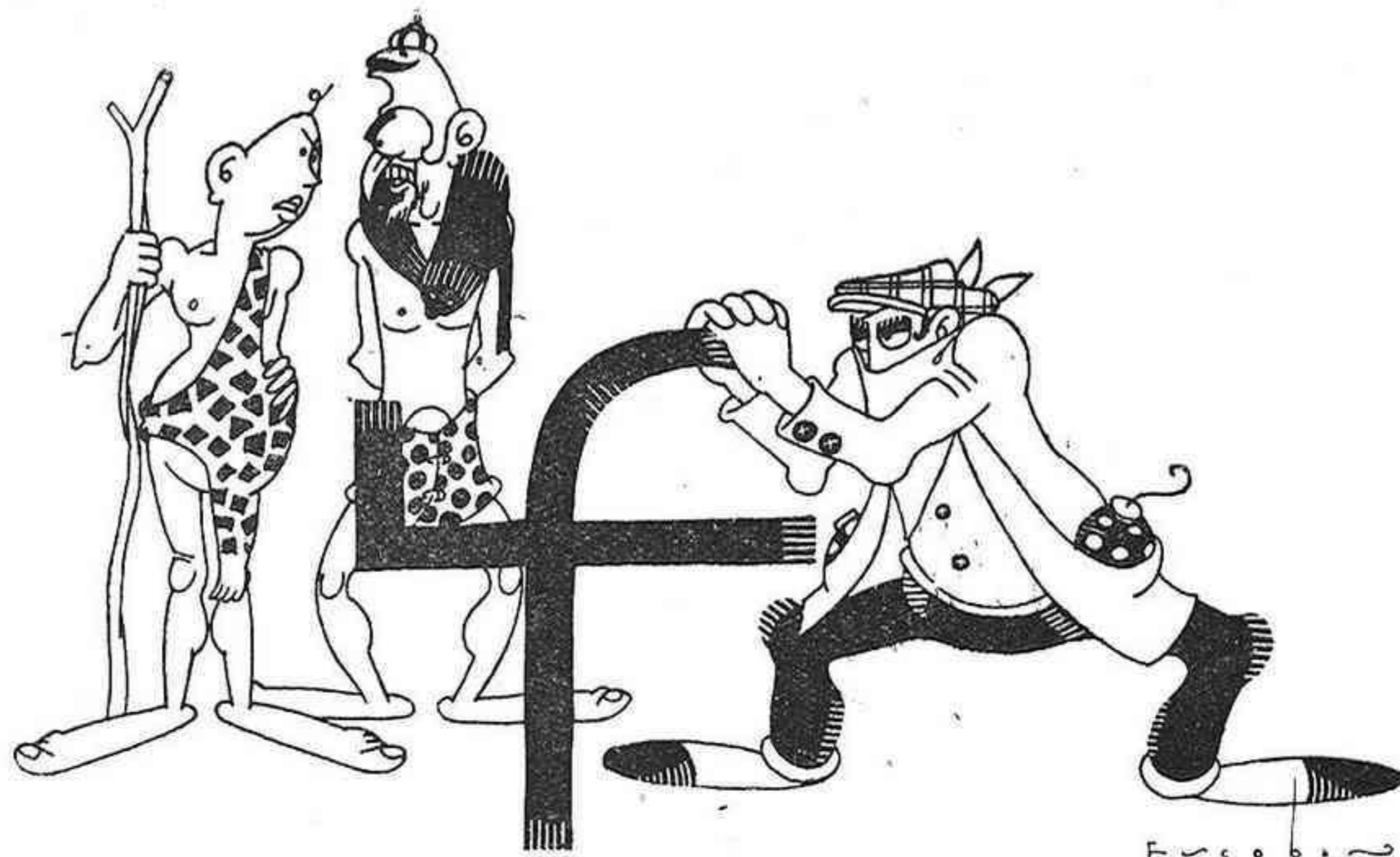
—Ja era hora.... em feia el salt amb el barber.

PASSANT

NEVA

A Barcelona no neva sovint. Ben mirat, això no calia dir-ho perquè ho sap tothom. Barcelona és una ciutat on l'hivern resulta relativament benigne. No direm que el Nadal, els barcelonins, el passem en mànigues de camisa, però no se n'hi falta gaire. Tenim un cel que gairebé sempre és blau, uns jardins que sempre són florits —quan el públic no arrenca les flors per endur-se-les a casa— i en els quals abunden les palmeres, aquest arbre que sembla un plomall per a netejar el cel de pols. O sigui, de núvols, que són la pols del cel.

“Atracció de Forasters”, per atreure'ls d'una manera més ràpida i més abundosa ha qualificat Barcelona de “ciutat d'hivern”. I els forasters s'hi deixen caure com a mosques: recordeu la Tòrtola València; recordeu



—Vols dir que ho aconseguirà?

—Creec que sí; de totes maneres ja li darem un cop de mà.

aquest Muley Haffid que a Barcelona s'hi trobava tan bé que es creia no haver-se mogut de l'Àfrica; recordeu aquell fals baró de Koenig que conver-

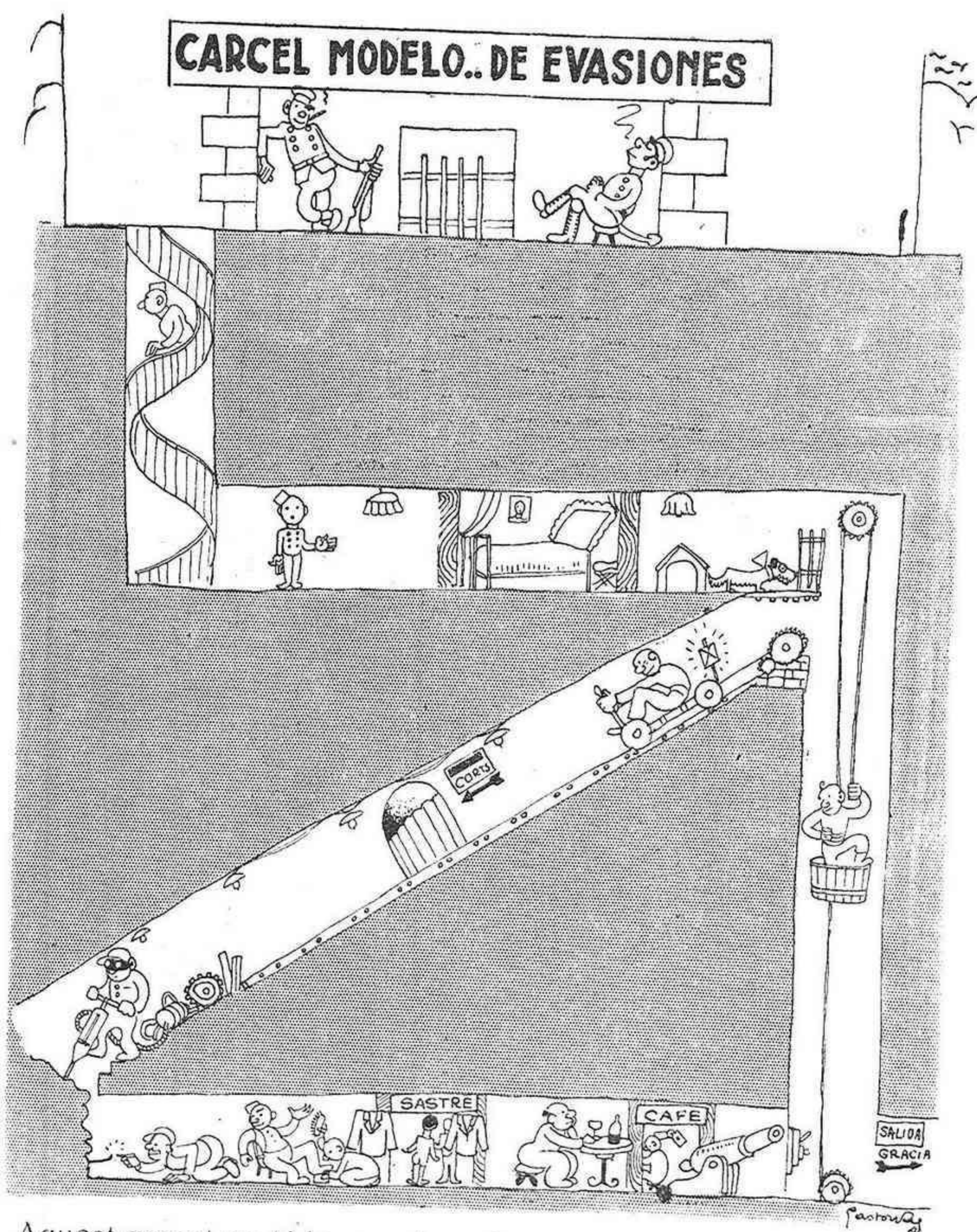
tí la nostra ciutat en una mena de fulletí policíac.

A Barcelona, atrets per això o que l'hivern és tan bo, hi ve tothom: tractants de blanques, estafadors, gàngsters. Ara mateix, sense anar més lluny, resulta que en tenim un a Sitges. I resulta que és molt més bona persona que alguns socis de la Lliga.

Però aquest any el temps ens està fent quedar molt malament. Neva. I el nevar d'aquest any no és una broma. Ho és tan poc, que neva abans de menjar l'hivern, o sigui abans del vint-i-un de desembre, data oficial de l'entrada d'hivern. Aquest any ha nevat seriosament: tant, que passats tres dies encara quedava neu.

I com la neu a Barcelona no és un espectacle corrent, els barcelonins la rebem amb grans alegrois. La gent se n'anava a Les Planes, a Montjuïc, al Tibidabo a veure-la en plena naturalesa, si és que de Les Planes, el Montjuïc i el Tibidabo pot dir-se'n plena naturalesa. Algú, com sempre que neva, recordarà allò de “any de neu, any de Déu”. Tothom estava molt content.

Es a dir, tothom no. Hi ha una mena de gent a la qual la neu no fa gens de gràcia. Es tracta d'aquella gent que té el mal gust de no tenir automòbil, ni compte corrent en un Banc, ni abonament al Liceu; d'aquella gent que no té foc a casa quan neva —foc a la xemeneia, estufa, calefacció central, un trist braser—; que moltes vegades no té ni casa. A aquesta gent la neu no els fa cap gràcia, y és que perquè la neu faci gràcia cal anar ben abrigat, ben menjat, ben begut i, si és possible, tenir un bon automòbil.



Aquest gravat no té lema (no el necessita)
Perquè ja és prou eloqüent per ell sol.

FITXES

LA MARISCALA I EL LLADRE

Es tracta de la Mariscala de Boufflers i del lladre Cartouche. L'aventura és molt segle XVIII.

Cartouche assalta un dia la cambra de la Mariscala. Anava a robar. El sorprené la Mariscala mateixa i la sorpresa que el lladre donà a la gran dama fou comentada després alegrement per ambdós, allargassats damunt del llit: una altra sorpresa.

Agraït Cartouche a la dama li envià per present cent ampolles de xampany robat. Temps després, descobert el robatori i sabut on havia anat a parar el xampany, la Mariscala fou cridada davant del jutge, qui volia condemnar-la que pagués el vi robat. La Mariscala va defensar-se brillantment fent care tot el pes del robatori damunt Cartouche: "—Quin jutge justicier era capaç de creure que cent ampolles de xampany pagaven tot el treball d'una nit amorosa d'una Mariscala de França? No era ella la primera estafada?"

Una gran Mariscala així no podia haver nascut a altre país que a França.

NO HEU TIRAT AL "PREMI IGNASI IGLESIAS"?

M'han fet aquesta pregunta insistentment: No heu tirat al "Premi Ignasi Iglesias"? —No! No he tirat al "Premi Ignasi Iglesias", malgrat tenir obres per tirar-hi.

Sabia massa com s'havia donat el veredict de l'any passat.

Faig constar, però, que, segons noves, el Jurat d'enguany fallarà d'altra faisó.

J. B. PRIESTLEY

Alguns dels nostres diaris de dretes han llançat al públic català el nom del novel·lista anglès J. B. Priestley. Cal confessar que els diaris de dretes catalans es preocupen més de les coses de l'esperit que els diaris d'esquerra.

Aquests diaris de dretes digueren de J.



Ventosa, diputat republicà.

—I per què no han volgut adherir-se a l'homenatge a la memòria de Galan i Garcia Hernández?

—Home, veurà.. aquells xicotets eren republicans...

B. Priestley el que n'ha dit tothom. Que era un Dickens modern, que detallava, que precisava, que insistia.

A mi m'interessa deixar una fitxa del J. B. Priestley dramaturg.

Un dels pocs crítics que va veure-hi clar en el meu grotesc: "El Noble i l'hostalera" va dir que els meus personatges "pensaven en veu alta".

J. B. Priestley, com a dramaturg, fa "confessar" els seus personatges. En "Olwen Peel", i en "James Boyer", els personatges de Priestley es confessen.

Quina diferència pot portar en el teatre el "pensar en veu alta" i el "confessar-se"? Qui pensa en veu alta es diu, es fantasieja, es crea. Qui es confessa, malgrat tot, abaixa sempre la veu, recerca, s'escorcolla, es va descobrint a pessics...

He escrit aquesta fitxa per a mi. Empenne veure el que hi ha de meu en el que cerco fer, per apuntalar-me jo mateix.

J. B. Priestley no m'ha servit per parlar de les meves obres. Em serveix per fer-me veure el que hi ha de meu en el que escriu. I per orientar-me, renovant-me.

La confessió remarcada l'havia trobada ja en altre autor anglès: Fielding. Em refereixo a la confessió dels personatges portats a l'escena, no a l'auto-confessió. I trobo més llatí el pensar en veu alta.

En el pensar en veu alta, àdhuc hi cap el paisatge. En el confessar-se tot ve de dins, tot és jo.

Sempre tindrè a J. B. Priestley cara a cara.

APUNTS D'ANGLE

Diu Alain: —Hi ha unes veritats fermes: les filosòfiques. Hi ha després les veritats efímeres: són les que fan córrer els periodistes."

Ho vaig remarcar el segon dia de parlar-hi. Era un home que per donar-se compte que vivia necessitava esguardar-se en el mirall.

Ramon VINYES

Teló Enlaire

LICEU

Boris Gudonof. Esperada presentació de Schialapin. Interpretació perfecta.

Tzar Saltan. La companyia d'òpera russa que actua en el nostre Liceu és la de sempre, però cada dia la seva perfecció ens dona una sorpresa.

Madame Butterfly. Una de les millors Butterflies que hem oït. Tinay Arel-Chane és figura primeríssima. Pau Civil, el nostre paísà, canta l'obra de Puccini amb molta afinació i justesa. Remarcable Carles Morelli.

Demà estrena de "Adipus Rex" de Igor Strawinsky.

L'actual temporada del Liceu, malgrat les bombes, i la crisi, és una temporada importantíssima.

ESPANYOL

Ahir a la nit s'estrenà l'obra de Lluís Capdevila i Agustí Collado: "Una Nit".

No arribem a temps per parlar de l'obra. Consignem que fou un èxit i que Josep Santpere hi fa riure molt.

NOU

"La Cruz de Hierro", de Víctor Morà i el Mestre Garcés.

Un llibre interessant. Una música que sona i es honesta. Una bona interpretació amb Marc Redondo al cap.

La gent va al teatre Nou i aplaudeix de bona fe i amb justícia.



Carles

APOLO

Avui, estrena del sàinet d'Alfons Roure: "Les dones han guanyat".

Companyia Vila-Daví.

Nota.

Els autors madrilenys tractaren a Víctor Mora com a "cosa provinciana". Víctor Mora anava a Madrid en representació dels autors de Catalunya.

Catalunya dona a Espanya una tercera part del que es cobra en total pel gran dret. Els autors madrilenys no volen pas deixar aquesta vaca que dona tanta llet. Tot el que fan els autors de Catalunya els sembla suspecte i enutjós. Passa el mateix en política, com passa en fut-bol. En el fons: *money*, que vol dir pessetes.

Els autors de Madrid digueren a Víctor Mora que "consignase las pretensiones de los catalanes" per escrit, i que resoldrien. Es consignaren aquestes pretensions i ni contesta hi ha pogut haver. "La caballerosidad i la cortesía" dels de Madrid.

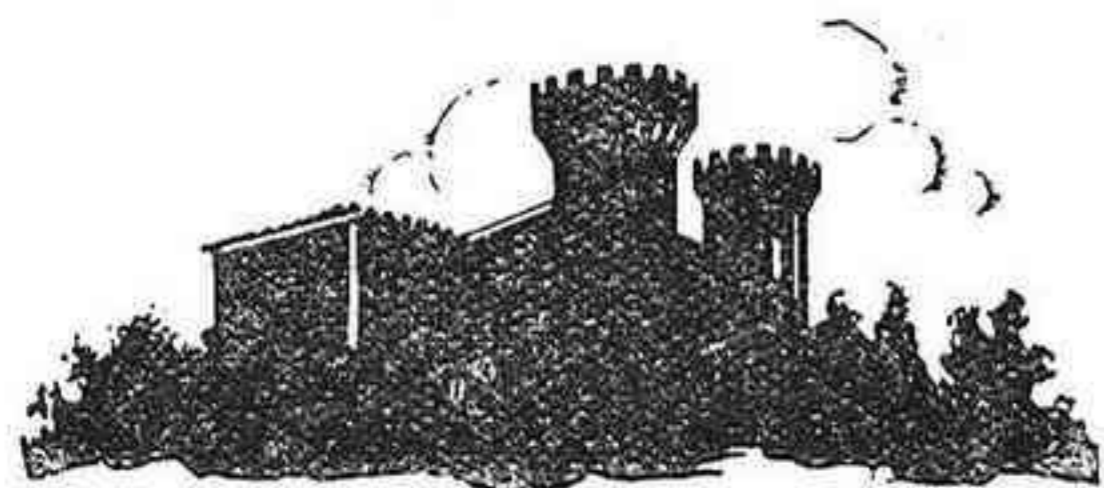
Els autors catalans donaren un sopar de desgreu a Víctor Mora, en el restaurant "Los Caracoles". La sala era plena. A l'hora dels brindis parlaren els senyors Nieto de Molina, Enric Lluelles, Roc Boronat, "Figarillo", Ramon Vinyes, Lázaro, Lluís Calvo, i Víctor Mora, qui resumí i tancà l'acte.

L'empresari Lluís Calvo, s'oferí als autors de Catalunya. L'acte fou cordial i entusiasta. Tothom estigué conforme en plantar cara als autors de Madrid, egregis munyidors, amagats sota la capa de la Pàtria.

WORK

**Demaneu arreu
els deliciosos**

**Vins
Perelada**



Representant: F. QUINTANA
Lauria, 125 - Tel. 79099 - BARCELONA



—Tu i jo som els veritables herois d'aquest final d'any ximple i poca solta....

ESQUELLOTS

"*Alea jacta est*", que no vol dir precisament "aquell temps quan tornarà", com podria creure i desitjar un Pic i Pen qualsevulla.

La sorri està tirada per a les esquerres republicanes i ja es veurà com en sortirem.

Les altes esferes de la República reben la directa inspiració de la Verge Immaculada—no sabem si també es belluguen els Pares Claret i Fugencio i la Sor Patronio dels bons temps isabelins—. Alexandre Lerroux és, finalment, al poder. Santiago Alba presideix les Corts. Melquíades Álvarez es després d'una de les seves clàssiques sabatilles per a facilitar la formació de ministeri; el Milián Iglésias torna a tenir belligerència; Cambó dispensa consells i protecció; Gil Robles esdevé oracle del Vaticà i àrbitre dels destins de la República... Només ens falta el Rei amb la seva família de sang i de llureia, el ximxim de la Marxa Reial i els colors de sang i d'anèmia de la "rojo gualda".

**DOCTOR MORA - Vies Urinaries,
Sífilis, Impotència.
Plaça Universitat, 1- De 10 a 1 i de 4 a 8**

Si Cervantes tornés, ja no diria de Barcelona que és "archivo de la cortesía", sinó "receptáculo de la basura hispánica", sense deixar d'ésser "hospital de los pobres" de l'altra banda.

A nosaltres ens convé fer quedar bé al Cervantes autèntic i hem de fer entendre a propis i a estranys, pels mitjans que sigui, sense rebutjar-ne cap, que d'escombraries ja en tenim prou amb les nostres, les quals ja procurem valoritzar honoríficament de la millor manera que sabem.

La moxiganga bèllico-grotesca del "Comunismo libertario" revela la traça de Joan March, com a empresari i com a organitzador de festes de córrer la pólvora, que degué aprendre al Marroc quan es dedicava

a les performances del contraban, que podrà repetir sense escrúpols i sense risc.

A propòsit de les escombraries pròpies, fa dies que el nostre volgut confrare "La Humanitat" amenaçava amb estampar en lletres negretes l'infinit nombre d'indesitjables que es basquejen per a ésser regidors. No hi hauria prou negretes.

Recomanem a les persones decentes i de bon gust que la diada de Nadal vagin a purificar-se l'espeit visitant l'"Exposició del Nu", organitzada pel "Círcol Artístic" i que pot veure's en el soterrani del F. C. de Sarrià a la Plaça de Catalunya.

Valdrà molt més que rebre les empentes i els pessics dels "professionals" concurrents a les misses del Gall, i, sobretot, més edificant que l'espectacle de les senyores electores de mantellina i creu al pit que es deixen per morrejar l'anell del pescador del Senyor als claustres de la Catedral.

AMERICAN



American Radio
RAMBLA CATALUÑA, 89

BARCELONA

Apunte Vd. esta dirección y pida catálogo cuando desee comprar un aparato de calidad y garantizado

Precios sin competencia

HOTEL MEUBLÉ EL RECREO

"CASA MASQUEFA"

Esmerat servei en habitacions de 3, 4, 5, 6 i 10 pessetes. Amb servei d'aigua corrent freda i calenta.

Es lloga servei per a banquets.

R. de Sant, Antoni, 8
Príncep de Viana, 3
Telèfon 12665

JOIERIA, ARGENTERIA
I RELLOTGERIA

CASA J. ABAD

Té el gust d'oferir-vos en aquestes festes assenyalades de

NADAL I REIS

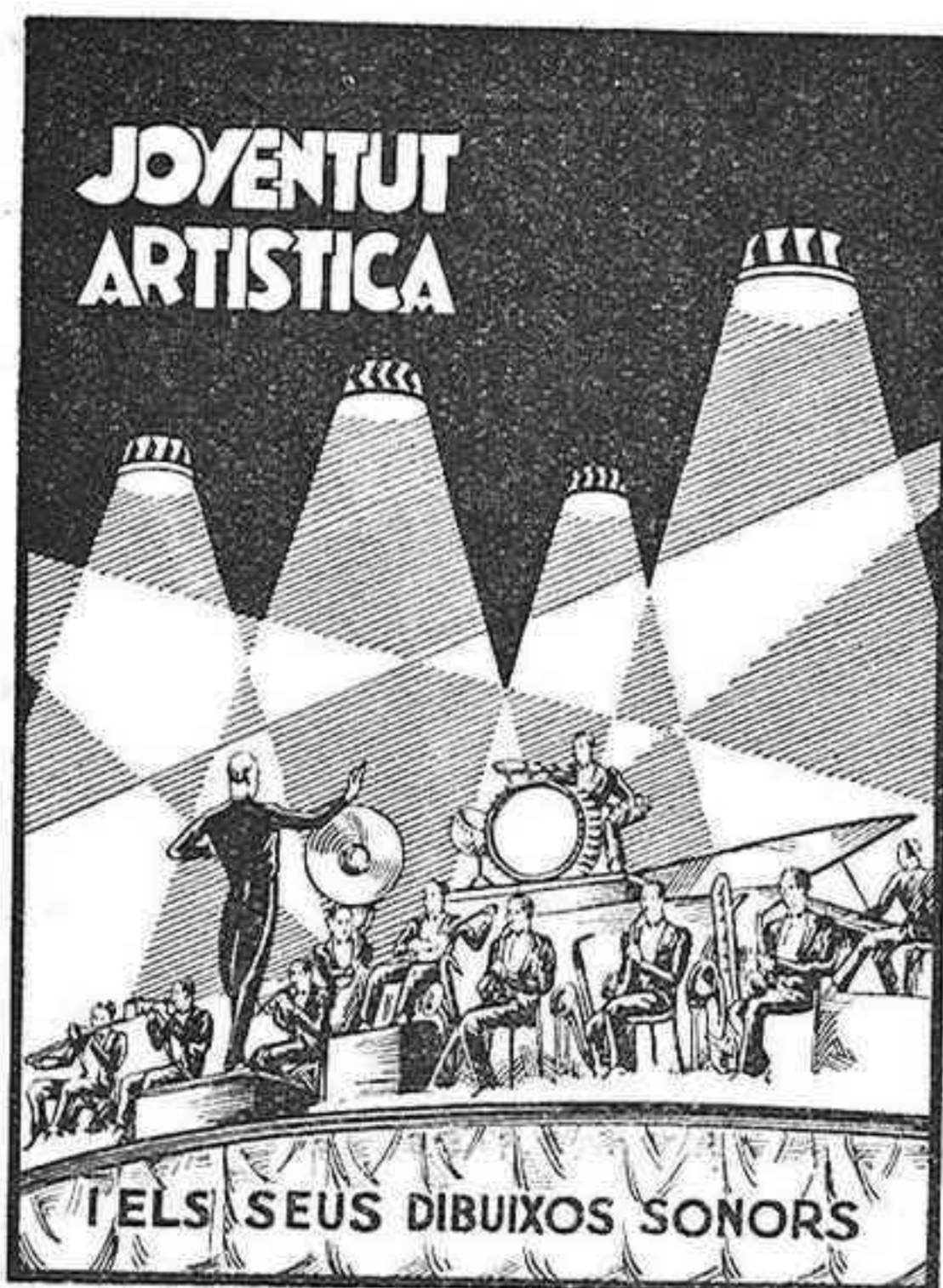
un immens assortit

D'OBJECTES PER A REGAL

Tamarit, 185 :-: Tel. 34954
(tocant a EL BARATO)

VISITEU AQUESTA CASA

L'Orchestra - Orquestrina



dóna categoria a les festes

Representant: Antoni Tarragona
Carrer Moles, 27, 2.ª 4.ª - Barcelona



J. A. F.

Rda. Universitat, 17, 1^{er}

L'organització més
important d'Espanya
200 SUCURSALS

Trajos a terminis

Condicions favorables

Portant la roba, fem confeccions a 50 pessetes

Restaurant CASA JOAN

El més popular i acreditat

LA CASA DE LA PAELLA VALENCIANA
(Especialitat de la casa)

Rambla de Santa Mònica, 21 i 23 Telèfon 23692

LA BONA SOMBRA

Ball Continu tots els dies

de 6 a 9 i de 11 a 4 amenitzats per

DUES ORQUESTRES

FRONTÓ NOVETATS

Tots els dies grandiosos partits, tarda i nit

ELS MILLORS PILOTARIS

Si voleu passar una bona estona, aneu al Frontó Novetats

DETALLS PER PROGRAMES

Llegiu sempre

L'esquella de la Torratxa



NOM DE GARANTIA

GANIVETERIA "ARTERO"

Casa assortida amb tota mena d'eines de tall pròpies del ram perruquer.

Especialitzada en l'arranjament (buidatge) i ajustament de navalles i màquines barberes.

Llibreteria, 9 (prop de la Plaça la República)

BARCELONA

Informacions, 13845
Telèfons { Crèdits i 13569
"Hechures",
Tallers, 12426

Rda. Universitat, 17, 1^{er}



LA REGLA

PERLAS "FEMI"

Maravellos producte de la ciència moderna
d'acció segura, sense perjudicar la salut

SUSPESA,
TORNA RAPIDAMENT
I SENSE PERILL AMB

De venda: Doctor Andreu, Segalà, Vicenç Ferrer i farmàcies

Per Nadal, Reis i
sempre,
visiteu

Vox-Libri

on trobareu tota mena de
LLIBRES A BON PREU

Tallers, 55 i 57
Telefon 13945

Comprem grans i petites
biblioteques.

HOMBRES DEBILES

Impotents, mancats de vigor sexual, etc

Tabletas de vida «GRAFF»

(A América HERCULINA) retornen
la virilitat a l'home esgotat.

De venda a farmàcies i centres d'específics
Gratuitament enviarem faciele interessant

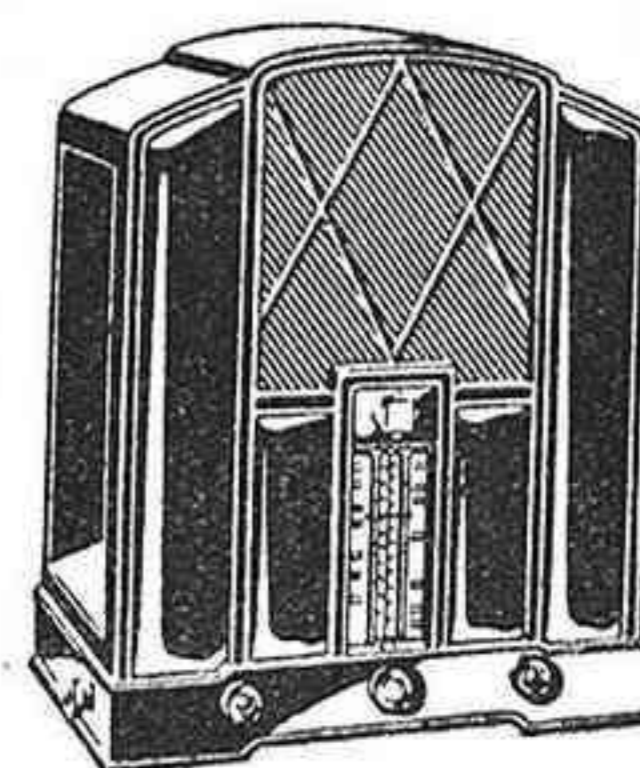
DEMANEU-LO A

LABORATORI «GRAFF»

Apartat, 415

VALENCIA

GRAFF



Comptat

Plaços

DARRERES NOVETATS

Aparells de Radio

PERE SOLER

«RADIO AFICIONADO»

Rambla de les Flors, 30

(tocant a la casa Llorens)

CONSULTORI MÈDIC del Dr. CASASSA

VIES URINÀRIES, SÍFILIS I PELL : Preus Econòmics

De 11 a 1, i de 5 a 7 : Festius de 11 a 1 : TALLERS, 29, entresol

Llibreria Espanyola :-: Rafael López

RAMBLA DEL MIG, 20

BARCELONA

TELEFON 20160

OBRES NOVES

El divino impaciente

JOSÉ M.^A PEMÁN

PREU 5 PTES.

JOSEP M.^A DE SAGARRA

La rosa de cristall

PREU 5 PTES.

DR. LOUIS REMUSAN

Fisiología e Higiene del Matrimonio

(breviario íntimo de los casados)

PREU 8 PTES.

CARLES SOLDEVILA

VALENTINA

NOVEL·LA

PREU 5 PTES.

HA SORTIT EL PRIMER

Calendari Excursioniste de Catalunya per a 1934

56 FULLS IL·LUSTRATS

PREU 3'75



L'autèntica posició política actual del Sr. Lerroux.